

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší státní zastupitelství (dále také jen „povinný subjekt“), příslušné podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo o části žádosti o poskytnutí informací, kterou dne 31. 10. 2024 podala Mgr. Radomíra Dvořáková, narozená 18. 5. 1963, bytem Balbínova 7, 779 00 Olomouc, (dále také jen „žadatelka“) a kterou jsou požadovány informace související s měřením obsahu THC v konopí,

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 2 odst. 1, 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se žádost o poskytnutí informací uvedená ve výrokové části tohoto rozhodnutí **odmítá v části označené žadatelkou číslem 2).**

Odůvodnění

1. Předmět části žádosti uvedené ve výrokové části tohoto rozhodnutí je žadatelkou formulován takto:

„2) Dále mi (všichni oslovení) sdělte, jaká zákonná norma do roku 1999 určovala, že pěstitel pěstuje a/nebo nakládá s nelegálním konopím, když limit THC byl zaveden až zákonem o návykových látkách a dále sdělte, jaká zákonná norma toto určovala od roku 1999, kdy je již limit THC v konopí zaveden (zejména mne zajímá zákonná definice vzorku, tzn. určení části rostliny konopí určené k měření obsahu THC a definice reprezentativního vzorku, tzn. kolik kusů rostlin konopí musí být současně měřeno na obsah THC, aby byl výsledek alespoň trochu hodnověrný, když jedna a tatáž odrůda může mít i více než dvaceti pěti násobně odlišný obsah THC, jak dokládají studie, pročez chce unijní norma měřit z nejméně 50. rostlin, nálezem ústavního soudu zrušená nařízení vlády č. 455/2009 Sb. a č. 3/2012 Sb. určovala nejméně 5 rostlin k homogenizaci, nezávazné metodiky (OSN, ENFSI) určují jako reprezentativní vzorek násobek, čili ze sta rostlin musí být měřen obsah THC z nejméně deseti rostlin atd.). Pokud jste přezkumným orgánem, zajistě těmito informacemi disponujete, když jimi ani policie nedisponuje.“

2. Žádost je současně adresována Ministerstvu spravedlnosti, Krajskému státnímu zastupitelství v Brně, Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci a Nejvyššímu státnímu zastupitelství. K předmětu žádosti o poskytnutí informací však nezbyvá než

konstatovat, že do působnosti Nejvyššího státního zastupitelství, jako povinného subjektu podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, žádný zákon nesevěřil poskytování právních rad nebo zaujímání stanovisek pro osoby vně státního zastupitelství, nadto i k postupu jiných orgánů veřejné moci, rozhodování o tom, jaké úkony jim přísluší provést, nebo určovat, jak správně sestavit reprezentativní vzorek zmíněný žadatelkou. Vedle toho se podle § 2 odst. 4 citovaného zákona povinnost poskytovat informace netýká (mimo jiného) také dotazů na názory. Právě informace tohoto druhu, které by musely být – jak je tomu i v daném případě – teprve vytvořeny jen pro účel jejich poskytnutí žadatelce, jsou v daném případě předmětem žádosti.

3. Řízení vedené podle zákona o svobodném přístupu k informacím však neslouží k vytváření a zaujímání právních nebo jiných stanovisek, například k tomu, jak by měly v určitých věcech postupovat jiné orgány veřejné moci. V souvislosti s nynější žádostí je namístě připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015 č. j. 10 As 117/2014 - 64 (dostupný na <https://www.nssoud.cz/>), zejména odstavec 19 jeho odůvodnění: „Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, již povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod.“ Poukázat je v nynějších souvislostech namístě i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015 č. j. 10 As 117/2014 - 64, z něž je patrné, že účelem práva na informace není domoci se dovysvětlení nebo zpochybnění rozhodnutí orgánů veřejné moci. Oba citované rozsudky jsou dostupné na <https://www.nssoud.cz/>.

4. Informace toho druhu, které jsou předmětem nyní posuzované žádosti, tedy stanoviska, která by povinný subjekt musel nejprve vytvořit, a vysvětlování postupů jiných orgánů veřejné moci nebo právní úpravy, ani pojmově informacemi nejsou. Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě zaznamenaný na jakémkoliv nosiči; jako příklad je uveden zejména obsah písemného záznamu na listině. Je tedy zřejmé, že informace, již by bylo nutno teprve vytvořit a zaznamenat pouze pro její poskytnutí žadatelce, se povinnost poskytnout ji podle výše zmíněného § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím netýká.

5. Je možné dodat, že s předmětem žadatelčiny žádosti souvisí judikatura Nejvyššího soudu, například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2018 sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2020 č. j. 11 Tdo 1478/2019 - 3016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 5. 2022 č. j. 11 Tdo 366/2022 - 150 (všechna dostupná na <https://www.nssoud.cz/>) a rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, na která tato usnesení odkazují.

6. Ze všech těchto důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Tato lhůta se počítá od prvního dne následujícího po dni, ve kterém bylo rozhodnutí doručeno. Odvolání se podává u Nejvyššího státního zastupitelství a rozhoduje o něm Úřad pro ochranu osobních údajů.

Brno 13. listopadu 2024

Mgr. Jiří Pavlík v. r.
náměstek nejvyššího státního zástupce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Fuchsová

Obdrží:
Mgr. Radomíra Dvořáková – do datové schránky
Nejvyšší státní zastupitelství ke sp. zn. 1 SIN 95/2024